

Uit de gesprekken van de heilige Johannes Cassianus († 435) *

Zo zeer beseften de apostelen,
 dat al wat tot het heil behoort,
 hun door de Heer werd geschonken,
 dat zij ook het geloof zelf van de Heer vroegen te verkrijgen:
 Heer geef ons meer geloof (Lc. 17,5)
 De volheid daarvan
 verwachtten zij niet van hun vrije wil,
 maar zij vertrouwden
 dat Gods gave hun die zou schenken.
 Tot Petrus zegt de Heer:
 ‘Simon, Simon,
 weet dat de Satan heeft geëist u te ziften als tarwe.
 Maar Ik heb mijn Vader gebeden
 dat uw geloof niet zou bezwijken’. (Lc. 22,31-32)

Als het geloof in Petrus om niet te bezwijken
 de hulp van de Heer behoefde,
 wie zal er dan zo vermetel en blind zijn te menen
 dat hij de dagelijkse hulp van de Heer niet nodig heeft
 om het zijne te bewaren?
 Te meer omdat de Heer zelf in het evangelie
 het zo duidelijk heeft gezegd:
 ‘Zoals de rank geen vrucht kan dragen uit zichzelf,
 maar alleen als zij blijft aan de wijnstok,
 zo gij evenmin als ge niet blijft in Mij.
 Want los van Mij kunt gij niets.’ (Joh. 15, 4-5)
 Deze uitspraak van de Heer
 - dat niemand zonder zijn ingeving en medewerking
 geestelijke vruchten kan voortbrengen-
 bewijst duidelijk,
 hoe dwaas en heiligschennend het is,
 ook maar iets van zijn goede werken
 aan eigen inspanning toe te schrijven
 in plaats van aan de hulp van Gods genade.
 Want:
 ‘Elke goede gave, elk volmaakt geschenk,
 daalt neer van boven, van de Vader der hemellichten (Jac. 1,17).
 Zacharia zegt eveneens:
 ‘Als er iets goeds is, is het van Hem
 en is er iets uitmuntends, het komt van Hem’(Zach. 9,17)
 In overeenstemming hiermee vraagt de Apostel:
 ‘Wat bezit ge dat ge niet gekregen hebt?
 En als ge het gekregen hebt,
 wat beroemt ge u er dan op alsof ge het niet gekregen had?’ (1Kor. 4,7)

* Joh. Cassianus, Gesprekken III, 16. Bilthoven, H. Nelissen 1968, 96-97